

pátek 19. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Joz 24,1–13

Vzal jsem vašeho otce ze země za řekou Eufратem; vyvedl jsem vás z Egypta; přivedl jsem vás do této země.

Čtení z knihy Jozue.

Jozue shromáždil všechny kmeny Izraele do Sichemu a svolal přední muže Izraele, jeho náčelníky, soudce a písaře. Když předstoupili před Boha, řekl Jozue všemu lidu:

„Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: Vaši předkové jako Terach, otec Abrahámův a Náchorův, přebývali kdysi za řekou Eufратem a sloužili jiným bohům. Vzal jsem Abraháma, vašeho otce, ze země za řekou Eufратem a vodil jsem ho po celé zemi kananejské, rozmnožil jsem jeho potomstvo a dal jsem mu Izáka. Izákovi jsem dal Jakuba a Ezaua, a Ezauovi do vlastnictví jsem dal hory Seir, zatímco Jakub a jeho synové sestoupili do Egypta.

Potom jsem poslal Mojžíše a Áróna a potrestal jsem Egyptány divy, které jsem u nich způsobil, a pak jsem vás vyvedl. Vaše otce jsem vyvedl z Egypta a přišli jste k moři. Egyptané však pronásledovali vaše otce s vozy a jezdci k Rákosovému moři. Křičeli k Hospodinu, a on položil temnotu mezi vás a Egyptány; dal je zaplavit mořem, a to je přikrylo. Na vlastní oči jste viděli, co jsem Egyptanům způsobil! Pak jste přebývali dlouhý čas na poušti.

Potom jsem vás přivedl do země Amoritů, kteří sídlili za Jordánem a bojovali proti vám. Vydal jsem je do vašich rukou, obsadili jste jejich zemi, neboť jsem je před vámi vyhubil. Tu povstal moabský král Balak, syn Sipporův, a bojoval proti Izraeli. Dal zavolat Bileama, syna Beorova, aby vám zlořečil. Ale já jsem Bileama slyšet nechtěl, musel vám žehnat, a tak jsem vás z jeho rukou vysvobodil.

Když jste přešli Jordán, přišli jste k Jerichu. Obyvatelé Jericha bojovali proti vám, i Amorité, Perizité, Kananejci, Chetitě, Girgašité,

Chivvitě a Jebuzité. Ale já jsem je vydal do vašich rukou. Poslal jsem vosy, a ty před vámi zahnavy tyto národy i dva krále amoritské. Nebyl to tvůj meč, nebyl to tvůj luk! Dal jsem vám zemi, na níž jste se nelopotili, města, která jste nevystavěli, a přece v nich bydlíte a jíte z vinic a oliv, které jste nevysadili.“

Žl 136,1–3.16–18.21–22+24

Odp.: jeho milosrdenství trvá navěky.
nebo: (Aleluja.)

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,
odp.: jeho milosrdenství trvá navěky.
Oslavujte Boha bohů,
odp.: jeho milosrdenství trvá navěky.
Oslavujte Pána pánů,
odp.: jeho milosrdenství trvá navěky.
(Aleluja.)

On vedl svůj národ na poušti,
odp.: jeho milosrdenství trvá navěky.
On potřel veliké krále,
odp.: jeho milosrdenství trvá navěky.
On zabil mocné krále,
odp.: jeho milosrdenství trvá navěky.
(Aleluja.)

Dal jejich zem do majetku,
odp.: jeho milosrdenství trvá navěky,
do majetku Izraeli, svému služebníku,
odp.: jeho milosrdenství trvá navěky.
Vysvobodil nás od našich protivníků,
odp.: jeho milosrdenství trvá navěky.
(Aleluja.)

cyklus 2

1. čtení: Ez 16,1–15.60.63

Bylas dokonalá ozdobou, kterou jsem tě obdařil; ale zahrnovala jsi každého smilstvím.

Čtení z knihy proroka Ezechiela.

Hospodin mě oslovil: „Synu člověka, připomeň Jeruzalému jeho hanebnosti. Řekneš: Tak praví Pán, Hospodin, Jeruzalému: Celý tvůj původ je z kananejské země: tvůj otec byl Amorita, tvá matka byla Chetitka. Když ses narodila, když jsi přišla na svět, nebyla ti odříznuta pupeční šňůra, vodou k očištění jsi nebyla umyta, nebyla jsi potřena solí ani zavinita v pleny. Nikdo na tebe nepohlédl se slitováním, aby ti věnoval aspoň něco z této péče pro milosrdenství s tebou. Hned po narození jsi byla pohozena na širé pole pro svou ošklivost.

Když jsem šel kolem tebe a viděl tě, jak se zmítáš ve své krvi, řekl jsem ti: ‚Žij ze své krve a vzrůstej!‘ Polním poupětem jsem tě učinil, vyrostla jsi, rozvinula ses, dospěla do svrchované krásy. Zpevnila se tvá ňadra, vzrostl tvůj vlas, byla jsi však úplně nahá.

Tu jsem šel kolem tebe a viděl jsem tě – byl to tvůj čas, čas lásky – rozprostřel jsem na tebe lem svého pláště, přikryl tvou nahotu, přísahal jsem ti a uzavřel s tebou smlouvu – praví Pán, Hospodin – a stala ses mou. Umyl jsem tě vodou a očistil tě od krve, pomazal tě olejem. Dal jsem tě obléknout do pestrobarevného šatu, obul jsem tě do střevíců z delfíní kůže, ovinul ti hlavu turbanem z kmentu, přioděl jsem tě hedvábným rouchem.

Ozdobil jsem tě klenoty, náramky jsem navlékl na tvé ruce, náhrdelník na tvé hrdlo. Vložil jsem kroužky do tvého chřípí, náušnice do uší a nádhernou čelenku na hlavu. Zdobila ses zlatem a stříbrem, odívala ses kmentem, hedvábím, pestrobarevným rouchem. Jedla jsi pečivo z nejjemnější mouky, med a olej, stala ses překrásnou a schopnou kralování. Tvé jméno se rozneslo mezi národy pro tvou krásu, neboť bylas dokonalá ozdobou, kterou jsem tě obdařil – praví Pán, Hospodin.

Ty ses však spoléhala na svou krásu, využívala jsi své slávy a oddávala ses každému, kdo šel kolem, a zahrnovala ho svým smilstvím, a stala ses jeho.

Rozpomenu se však na svoji smlouvu, sjednanou s tebou za dnů tvého mládí, a uzavřu s tebou smlouvu věčnou, aby ses rozpomenula a zahanbila a nemohla již otevřít ústa pro hanbu, až ti odpustím všechno, co jsi udělala – praví Pán, Hospodin.“

nebo: Ez 16,59–63

Rozpomenu se na smlouvu sjednanou s tebou a zastydíš se.

Čtení z knihy proroka Ezechiela.

Tak praví Pán, Hospodin: „Učiním s tebou tak, jako tys učinila, když jsi pohrdla přísahou a zrušila smlouvu.

Rozpomenu se však na svoji smlouvu, sjednanou s tebou za dnů tvého mládí, a uzavřu s tebou smlouvu věčnou. Vzpomeň si na své chování a zastydíš se, když vezmu tvé větší i menší sestry a dám ti je jako dcery, avšak ne pro dřívější smlouvu s tebou.

Uzavřu s tebou smlouvu novou a poznáš, že já jsem Hospodin, aby ses rozpomenula a zahanbila a nemohla již otevřít ústa pro hanbu, až ti odpustím všechno, co jsi udělala – praví Pán, Hospodin.“

Iz 12,2–3.4bcd.5–6

Odp.: Tvůj hněv se utišil, Hospodine, a dopřál jsi mi útěchu.

Bůh je má spása!

Bez obavy mohu doufat.

Neboť Hospodin je má síla a chvála,

stal se mou spásou.

S radostí budete vážit vodu

z pramenů spásy.

Děkujte Hospodinu a vzývejte jeho jméno!
Hlásejte mezi národy jeho díla,
zvěstujte vznešenost jeho jména!

Zpívejte Hospodinu, neboť učinil velkolepé věci,
ať je to známé po celé zemi!
Plesejte a jásejte, obyvatelé Siónu,
neboť velikým uprostřed vás je Svatý Izraele.

Zpěv před evangeliem: srov. 1 Sol 2,13

Aleluja. Nepřijímejte Boží slovo jako slovo lidské, ale jako slovo Boží – vždyť jím skutečně je. Aleluja.

Evangelium: Mt 19,3–12

*Mojžíš vám dovolil rozvod se ženou pro tvrdost vašeho srdce,
ale na začátku to tak nebylo.*

Slova svatého evangelia podle Matouše.

K Ježíšovi přistoupili farizeové s úmyslem přivést ho do úzkých a zeptali se ho: „Může se člověk se ženou rozvést z jakéhokoli důvodu?“

On jim odpověděl: „Nečetli jste v Písmu, že Stvořitel na začátku učinil lidi jako muže a ženu a prohlásil: ‚Proto opustí muž otce i matku a připojí se ke své ženě a ti dva budou jeden člověk?‘ Už tedy nejsou dva, ale jeden. Co tedy Bůh spojil, člověk nerozlučuj!“

Řekli mu na to: „Proč tedy Mojžíš nařídil dát ženě rozlukový list a rozvést se s ní?“

Odpověděl jim: „Mojžíš vám dovolil rozvod se ženou pro tvrdost vašeho srdce, ale na začátku to tak nebylo. Říkám vám: Kdo se rozvede se svou ženou z jiného důvodu než pro smilstvo a ožení se s jinou, dopouští se cizoložství.“

Učedníci mu řekli: „Když je to mezi mužem a ženou takové, je lepší se neženit.“

Odpověděl jim: „Všichni to nechápou, jenom ti, kterým je to dáno. Jsou totiž lidé k manželství neschopní už od narození a jsou k manželství neschopní, které takovými udělali lidé, a jsou konečně takoví, kteří se manželství sami zřekli pro nebeské království.“

Kdo může pochopit, ať pochopí!“